

Сказання про Україну

Любов Геньба

Мовлю болем сказання про Україну, мою довірливу.

Війна у двері, як наказання, з якого вирію?

З дурного дива назвався гостем, у двері грюкав,

Було це вранці, біля шостої, а далі – мука...

Брехливий зайда, якого роду у тебе рило?..

А господиня, в мирі Господнім, ще борщ варила.

Понапікала собі під серцем такого дива,

Було гостей тих довгохвостих і справа й зліва.

Ламали душу, трошили люто, і терпло тіло.

"Завіщо ж? Кажете ви брати?.. " А так хотіли.

Щоб до коріння спалити в хаті узори нації,

Руками з крові білий світ безжально мацали.

І мертва жінка взяла ножа — упали стіни:

"Отут, "братки", для вас межа.

Я — УКРАЇНА!"